

[Paul Møller.]

for at få noget mere end almindelig aldersrente, men at denne ordning til gengæld lægges således tilrette, at også en øget opsparing sikres, samtidig med at de gamles forsørgelse væsentligt forbedres. Kort sagt, vi skal have borgerne til at løse deres egne problemer.

Det først fornødne er derfor at hjælpe dem, der faktisk har arbejdet for at lægge noget tilside. Dette må ske ad flere forskellige veje. Jeg nævnte forleden under debatten om ligningsloven en af de mest umiddelbare muligheder. Inden vi beslutter os til at give alle gamle, der hidtil har klaret sig selv, en folkepension, så lad os først undersøge, hvad vi tager fra dem. Lad os altså begynde med begyndelsen og lade være med at tage så meget fra dem. Det ville næppe være uklogt, om vi f. eks. indrettede vor skattepolitik således, at alle, der er over aldersrentens tilgangsalder, fik et personligt fradrag på indkomstopgørelsen som følge af nedsat erhvervsevne.

Har vi således indrettet skattelovgivningen rationelt i overensstemmelse med de synspunkter, vi forfølger ved en folkepensionering, gælder det om at ændre den nuværende aldersrentelovgivning, den såkaldte lov om folkeforsikring, således at de invalide- og aldersrentemodtagere, der i dag rammes ualmindelig hårdt som følge af, at de selv har skaffet sig småindtægter, stilles bedre.

Den nuværende lovgivning rammer altfor hårdt dem, der ved flid og sparsommelighed har søgt at lægge noget til side. Øger en mand eller kvinde sin private pensionsforsikring med f. eks. 1 000 kr., fra 4 000 kr. til 5 000 kr. årlig, så bevirker denne øgede opsparing, at aldersrenten reduceres med 698 kr. om året. Da den pågældendes præmiebetaling forøges i forhold til de 1 000 kr., og da han faktisk kun får 1 000 kr. ÷ 698 kr. eller 302 kr., så er den form for opsparing selvsagt uforholdsmæssigt dyr. Dette forhold hjælper regeringsforslaget desværre ikke på. Efter regeringsforslaget vil i det pågældende eksempel aldersrenten endda falde med 720 kr. i stedet for med 698 kr.

For formueindtægter stiller forholdet sig endnu mere grelt, idet en forøgelse af formueindtægten fra 1 020 kr. til 2 020 kr. — det

er ikke storkapitalister, der er tale om, det er beskedne formueindtægter — altså med 1 000 kr., bevirker en nedsættelse af aldersrenten med 1 151 kr., således at den samlede indtægt for en aldersrentemodtager nedsættes for hver krone, han har opsparret udover det fradragsfrie beløb. Her er der unægtelig noget at rette. Disse forhold må anses for absolut utilfredsstillende ud fra både en samfundsøkonomisk og en social betragtning. Det har medført, at mellemstandens kår gradvis er blevet forringet, og at opsparingen er blevet for ringe i forhold til kapitalbehøvet. Jeg erkender, at det nu foreliggende lovforslag til ændring af folkeforsikringsloven hjælper herpå, men det forekommer mig, at den højtærede socialminister i denne sag har bevæget sig altfor forsigtigt, når det gælder denne gruppe af gamle, der må undgælde, fordi de selv har villet sikre sig noget at falde tilbage på.

Vi vil under udvalgsbehandlingen søge at samle tilslutning til, at det fradragsfrie beløb forhøjes, således at alle må have en egenindtægt, der svarer til fuld aldersrente, ved siden af denne, og at aldersrenten nedsættes ikke med 72 øre for hver krone, men med 50 øre for hver krone, man tjener udover dette fradragsfrie beløb.

Det skal erkendes, at dette er videregående end regeringsforslaget, men jeg synes, det er vigtigt at sætte ind her, før man giver alle en folkepension. Det betyder, at ægtepar med indtægter op til 10 000 kr. kan have en lille aldersrente svarende til den folkepension, regeringsforslaget vil yde. Til sammenligning kan jeg oplyse, at et ægtepar i hovedstaden med en egenindtægt på 6 000 kr. efter regeringsforslaget kan oppebære en aldersrente på 1 528 kr., men efter vort forslag 3 300 kr. eller næsten 1 800 kr. mere — altså endog mere, end de efter regeringsforslaget kan få i aldersrente og folkepension tilsammen. For en egenindtægt på 7 000 kr. stiller det sig således, at et sådant ægtepar efter regeringsforslaget kan få en aldersrente på 908 kr., men efter det forslag, jeg har stillet i kommissionen og her skitserer, vil de pågældende få 2 800 kr. eller betydeligt mere, end aldersrente og folkepension tilsammen kan give dem.

Med en indtægt på 8 000 kr. vil man efter regeringsforslaget ikke kunne få aldersrente